

АРХІТЕКТУРА ТА МИСТЕЦТВОЗНАВСТВО

Глашко Т.О.

магістрантка,

Херсонський національний технічний університет

Науковий керівник: Білик А.А.

кандидат мистецтвознавства, доцент,

Херсонський національний технічний університет

ТЕОРЕТИЧНІ ВИМІРИ ВІНТАЖУ

Вінтаж є відносно молодим напрямом у дизайні. У зв'язку з тим, що сьогодні цінують рукотворні речі, інтерес з боку масової аудиторії до вінтажу посилюється. Вінтаж – це явище, яке являє собою «любов» до минулих епох. Він унікальний тим, що дає можливість поєднання минулого і сучасного. Мода на вінтаж зародилася у США, велику роль у його поширенні зіграли хіпі. Представники цієї субкультури стали використовувати елементи предметів і речей попередніх десятиліть. Уже у 1992 році Джулія Робертс вийшла на червону доріжку в платті від Valentino, за що деякі критики назвали її «родоначальницею моди вінтажу на червоній доріжці».

Сьогодні вінтаж здебільшого звертається до таких стилів минулого – рококо, класицизм і модерн. Вінтаж-класицизм орієнтований на прямі лінії і строгі пропорції, симетричність і вишуканість, стримане кольорове рішення.

Рококо навпаки націлений на легкість і інтимно-кокетливий характер. Це епоха жінок і жіночності, тому не дивно, що в творіннях того часу наявні елементи квітів, янголят, зображення вишуканих дам і ігрових сюжетів. Підкреслена талія, чоловічі перуки, пишні сукні, брошки, квіти, капелюшки – все це максимально передає моду того часу. Рококо орієнтований на рожевий, блакитний, бежевий, зелений кольори. Все повинно бути максимально легко, безтурботно, чуттєво, невимушено і ніжно.

Модерн характеризується плавними хвилястими лініями, квітковими орнаментами, геометричним формами і використанням символічних фігур. У композиціях популярні такі елементи як: квіткові стебла, бутони, виноградні лози. Художники і дизайнери віддають перевагу

природнім кольорам, тому часто у вінтажі використовують тютюновий, зів'ялої троянди, перлинно-сірий, бузковий.

Існують такі різновиди вінтажу.

Оригінальний вінтаж – це речі-оригінали, які були актуальні в той чи інший час. Речі, які з часом не втратили свою цінність. До них можна віднести старовинну біжутерію і дорогі прикраси, одяг від іменитих дизайнерів, датований не пізніше 80-х років ХХ століття, взуття, старовинні фотографії, меблі та ін.

Неовінтаж – це відкрита стилізація певної епохи. Речі в цьому стилі штучно зістарені. Викликаний прагненням покоління відтворити старовинні речі в сучасній інтерпретації, але з урахуванням нових можливостей і зі збереженням стильових традицій минулих епох. Неовінтаж несе в собі дух сучасності, об'єднаний з попередніми епохами.

У комбінованому вінтажу вміло і гармонійно поєднуються нові речі з елементами істинного вінтажу, наприклад, гудзиками, мереживом, біжутерією. Так на стилізованій сучасній сукні може бути брошка або намисто різних епох [1].

Однією з популярних технік вінтажу є декупаж. Технологія її виконання криється у вирізанні різних зображень і приклеюванні їх на предмети, призначені для декорування. Цей вид декоративно-прикладного мистецтва народжувався поступово, ще з початку середньовіччя. Своє народження техніка почала з Китаю, це був папір для декорування ліхтарів і вікон. Після такий папір поширилася на Східну Сибір. Як мистецтво дану техніку застосовували у прикрашанні меблів різними картинками в Німеччині в XV столітті. Поширення декупажу розпочалося у Венеції в XVII столітті, меблі стали прикрашати японськими і китайськими мотивами. Тільки у середині минулого століття вона набула повноцінну назву «декупаж».

Існує кілька основних технік виконання декупажних композицій. Найпопулярніший і основний це – прямий декупаж. Принцип його створення в тому, що зображення наклеюється на зовнішню сторону предмета. Даний спосіб застосовується до всіх видів поверхонь і матеріалів (рис. 1).

А ось для скляних поверхонь найкраще підійде зворотний декупаж. Зображення наклеюється зі зворотнього боку виробу. Після чого наноситися фон і фіксується фінішним покриттям (рис. 2).

Об'ємний декупаж досить цікава техніка, суть якої полягає в моделюванні об'ємних елементів за допомогою спеціальних матеріалів.

Зокрема або наклеювання декількох шарів зображення або використання текстурної моделюючої пасти (рис. 3).

Димчастий декупаж славиться своєю натуральністю. Він ідеально імітує художній розпис, не створюючи різкого переходу картинки і фону (рис. 4).

В основному її практикують на дерев'яних, металевих поверхнях, але також застосовують до скла, тканини, паперу, картону та навіть пластмасу. Головне грамотно підійти до самого процесу створення декупажної композиції [2].

Рис. 1. Прямий декупаж

Джерело: розроблено автором за [2]

Рис. 2. Зворотній декупаж

Джерело: розроблено автором за [2]

Рис. 3. Об'ємний декупаж

Джерело: розроблено автором за [2]

Рис. 4. Димчатий декупаж

Джерело: розроблено автором за [2]

Список використаних джерел:

1. Харламова Н., Швец М.В. Винтаж как форма сохранения и актуализации прошлого в пространстве повседневности. Сорок вторая (XLII) научная конференция. Самара, 2011. Вып. 2. С. 163–164.
2. Ращупкина С.Ю. Декупаж. Лучшая книга о декорировании : Рипол классик. Москва, 2011. С. 7–12.

Клівак В.С.

аспірант,

Київський національний університет культури і мистецтв

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6276-3025>

ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ ЗАСОБІВ 3D-ГРАФІКИ В УМОВАХ МОДЕЛЮВАННЯ ВІРТУАЛЬНОГО ПРОСТОРУ

В наші дні простежується тенденція щодо стрімкого розвитку і впровадження в усі аспекти життя людей віртуальних технологій. Новітні інформаційні технології сформували штучне середовище, що має просторово-часові переваги серед вже існуючих інформаційних систем. Її віртуальна сутність і масштаби поширення технологій порушують звичне цілісне буття людини. При цьому, крім технічної сторони, в комп'ютерній віртуальній реальності проявляється і культурний аспект, пов'язаний з утворенням нового культурного простору, що володіє новими формами взаємодії і прояви творчої сутності людей. В міру залучення в динамічну веб-середу мільярдів людей і перетворення її в частину повсякденного життя, веб-дизайн набуває нових рис. Він сприяє створенню ефективної інформаційної платформи, що відповідає завданням веб-ресурсу, а також призводить до виявлення та розвитку комерційного, комунікативного, соціокультурного потенціалу цього віртуального середовища. В результаті веб-дизайн виступає в ролі інструмента культурних трансформацій. Візуальний потік, створюваний елементами 3D-графіки в умовах моделювання віртуального простору, сприяє формуванню в свідомості людини певних образів, але динамічний темп сучасного